

POSTANOWIENIE

10 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (sprawozdawca)

z wniosku O. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.
o zbadanie w trybie art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym spełnienia wymogów
niezawisłości i bezstronności SSN Antoniego Bojańczyka
w sprawie III CBO 1/25
na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 czerwca 2025 r.

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pozwany pismem z 20 maja 2025 r. wystąpił z wnioskiem o zbadanie
spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez sędziego Sądu
Najwyższego Antoniego Bojańczyka w sprawie III CBO 1/25.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu na podstawie art. 29 § 10 ustawy z 8 grudnia
2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r. poz. 622 ze zm., dalej:
„ustawa o SN”).

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy o SN dopuszczalne jest badanie spełnienia
przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia
czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości
i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu

i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego do wniesienia wniosku oraz charakteru sprawy.

W świetle art. 29 § 9 ustawy o SN wniosek powinien zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5, a także przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Wskazać przy tym należy, że celem instytucji uregulowanej w art. 29 § 5 i n. ustawy o SN nie jest umożliwienie kwestionowania przewidzianego przez ustawodawcę systemu powoływania sędziów, ale ocena indywidualnych okoliczności dotyczących powołania konkretnego sędziego oraz jego zachowania po powołaniu, przy czym ocena ta powinna nastąpić w kontekście konkretnej sprawy (zob. postanowienia SN: z 15 kwietnia 2025 r., III CB 10/24; z 8 marca 2023 r., III CB 6/22; z 2 sierpnia 2023 r., III CB 29/23, i z 24 października 2024 r., III CB 79/24).

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy podkreślić należy, że wnioskodawca osiłą wniosku uczynił fakt powołania SSN Antoniego Bojańczyka na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której status jest przez wnioskodawcę kwestionowany. Z kolei w świetle art. 29 § 4 ustawy o SN okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności.

Analizując treść wniosku i przywołanej w nim argumentacji przyjąć należy, że wnioskodawca nie wskazał także żadnych zdarzeń ani zachowań sędziego SN Antoniego Bojańczyka mających miejsce po jego powołaniu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, które w okolicznościach danej sprawy mogłyby świadczyć o jego potencjalnym braku niezawisłości lub bezstronności, mającym wpływ na wynik sprawy.

Wobec powyższego wnioskodawca nie spełnił wynikającego z art. 29 § 9 pkt 2 w zw. art. 29 § 5 ustawy o SN wymagania formalnego wniosku (tak

SN w postanowieniach: z 15 marca 2023 r., III CB 22/22; z 29 marca 2023 r., III CB 9/23; z 6 kwietnia 2023 r., III CB 19/23; z 2 sierpnia 2023 r., III CB 29/23; z 6 września 2023 r., III CB 31/23; z 4 października 2024 r., I ZB 54/24; z 5 listopada 2024 r., I NB 2/24).

Orzeczenie wydano w składzie jednoosobowym na podstawie art. 397 § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 24 ustawy o SN, gdyż podjęta decyzja procesowa nie stanowiła merytorycznego rozpoznania wniosku, o którym mowa w art. 29 § 15 ustawy o SN.

(R.N.)

[a.]